

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

צריך לצאת בהכרזה ובהודעה לכל השלוחים,
שעבודת השליחות עכשיו ושל כל יהודי מתבטאת
בזה - שיקבלו את פני משיח צדקנו

ראה עמוד 8

ערב שבת קודש פ' חיי שרה, כ"ו מ"ח
ה' תהא שנת סגולות גדולות

תלח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לזכות

החיילת ב"צבאות השם" שטערנא שרה תחי'
ליום הולדתה השני לאויוש"ט,
ביום כ"ג מ"ח, ה' תהא שנת סגולות גדולות
ולזכות אחי' ואחיותי' שיחיו

נדפס ע"י הוריהם

הרה"ת ר' עקיבא ארי' וזוגתו מרת טובי ח' רבקה שיחיו פערל

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

"דלאי מבול", דלאי גלות! / משיחת ש"פ חיי שרה, ז"ך מרחשון ה'תשמ"ג

8 זמן הגאולה

לצאת בהכרזה לכל השלוחים / פרשת השבוע באור הגאולה

9 "בזכות נשים צדקניות"

כל אחת מהנשים צדקניות שבדורנו היא "בתה של שרה" / תפקיד הנשים בהבאת הגאולה

10 אגרות קודש - פרסום ראשון

וכל המפלגות עברו ל"סדר היום"! / אגרת קודש נדירה בנוגע להתיישבות בשטחים

12 כתי"ק - פרסום ראשון

נקודה עיקרית להוסיף בכינוס השלוחים / מהגהת הרבי על שיחת ש"פ חיי שרה ה'תשמ"ז

מדור "זמן הגאולה" מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידיצ'יק
נלב"ע ביום ו', ערב שבת קודש פ' ויגש - אחר חצות היום - ה'תשס"ב
יה"ד שיקיים העידן "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלמה תיכף ומיד ממ"ש

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ
יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770
סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית-שמואל, מיקוד 26109 • טלפקס: 871-5770 (04)
דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

יב. ולסיכום - בנוגע לטועל:

יהי רצון אז דער כנס השלוחים זאל זיין בהצלחה רבה ומוצלחה
און דער כח הציבור זאל אריינגעבן כח וחיות צו יעדער און פון די
שלוחים בפרט צו אומקערן זיך למקומו און אראמברענגען בטועל בקיום
שליחתו די נקודות האמורות:

אז איצטער איז א צייט צו אייננעמען די גאנצע וועלט מיט צדק
ויושר און אידישקייט בדרכי נועם ובדרכי שלום. און דער סדר בזה
דארף זיין - לכל לראש דורך דעם וואס יעדער שליח פירט דורך
שליחתו בא די תושבים פון זיין שטאט.

ובמיוחד - דורך אויפבויען (אדער מרחיב זיין) א "בית חב"ד"
במקומו⁴⁶, א בית תורה תפלה וצדקה, כמדובר כ"פ לאחרונה.

39) ל' חו"ל - שבת נו, א. 40) ראה שיחת אדמו"ר
מהורש"ב ג"ע שמח"ת תרס"א הידועה בשם מאמר "כל היוצא למלחמת
בית דוד" - נדפסה בס' השיחות תש"ב ס"ע 141 ואילך. לקו"ד ח"ד
חשפן, ב' ואילך. 41) ואין לך דבר שצומד בפני הרצון" (ראה סה"מ
חש"ג ע' 12, ובכ"מ). 42) ולהעיר גם מהלימוד בזה משיעור היומי
ברמב"ם בגיור החומר דאונאת דברים, ש"לא ניתן להשבון" והוא "דבר
מסור לכל" שנאמר בו "ויראת מאלקיך" (הל' מכירה נפ"ד) הי"א.
43) ברכות י, א. 44) תהלים קד, לה. 45) ראה שיחת ש"פ וירא,
כ"ף מרחשון ש.ו. (י"ל בקונטרס' בפ"ע). 46) רמז לזה בפרשתנו
(כה, סו ובפרש"י): "ויביאה יצחק אהלה שרה אמו", ויביאה האהלה
והרי היא שרה אמו, כלומר ונעשית דוגמת שרה אמו שכל זמן ששרה
קיימת הי' גר דלוק מערב שבת לערב שבת וברכה מצוי' בעיטה וענן
קשור על האהל ומשמתה פסקו והשקאת רבקה חזרו, ומשום זה "ויקח
את רבקה ותהי לו לאשה". (י"א יצחק אהלה שרה אמו) (פ"ד הקמה
ומזה נראית המעלה אמיל' ההנהגה "אהלה שרה אמו" (פ"ד הקמה
חדשה) ע"י רבקה - ההנהגה "בית חב"ד", עאכ"כ הקמת "בית חב"ד"
אחרש.

המשך מעמוד 10:

הקובעים ההנהגה בארצנו כלפי הלחץ מבהוץ, וכן שלא להחליש את אלה שענינם
הוא גם הפגנה גרידא, שבנוגע לכמה מהם הרי לא רק "כוונתם רצויה" אלא גם המעשה
שלהם רצויה. ועל"י להחליט האם כדאי לפרסם אפילו בין החברים לדיעה שלה עמדתו
וטעמי ונימוקי שלא לנצל השפעתו להתיישבות האמורה מפני הסיבות האמורות.

ומסיימים בטוב בענין שהזמן גרמא - איהולי כתיבה והתימה טובה לשנה טובה
ומתוקה, ושתנצל השפעתה במילואה לטובת שלימות הארץ וביחד עם זה לטובת
שלימות העם ושלימות התורה, אשר כולם תלויים זה בזה. ובטח מובן ה"רמז" שלי
בנוגע לשלימות הארץ העם והתורה - תיקון ההוק האומלל הידוע על ידי ניסוחו "גיוור
כהלכה", אשר לתמהוני הכי גדול הגיעתני שמועה מוזרה בנוגע לעמדתה בזה.

בכבוד ובברכה (חי"ק)

"דאָלאַי מבול", דאָלאַי גלות!

בכ"ז חשון ה' סיום ענין המבול לחלוטין – "יבשה הארץ", כלומר, באופן הראוי לישוב בני אדם, ולכן, בכ"ז חשון נצטווה נח לאמר "צא מן התיבה גו'" • בכחו ויכלתו לצאת מהמצב של "מבול" – "דאָלאַי גלות", "דאָלאַי מבול"! והנתינת כח המיוחדת לזה היא בכ"ז חשון, שאז "יבשה הארץ" • משיחת ש"פ חיי שרה, ז"ך מרחשון ה'תשמ"ג – בלתי מוגה

לאחרי שילוח היונה (בפעם הב'), ואפילו לאחרי ש"חרבו פני האדמה"⁴, שעדיין לא הייתה ראוי לישוב בני אדם, עד ש"יבשה הארץ" בכ"ז חשון, ולכן, בכ"ז חשון נצטווה נח לאמר "צא מן התיבה גו'". והנה, מכיון ש"התורה היא נצחית"⁵, מובן, שגם המאורעות והסיפורים שבתורה נצחיים הם⁶. ויתירה מזו: אפילו ענינים שהתורה עצמה אומרת שהם נתבטלו לאחרי זמן – הרי הם נצחיים, כפי שהדבר מתבטא בהלכה לפועל – בנוגע למתפיס בשבעת משה⁷, כמדובר כמ"פ אודות ביאור הרגצ'ובי⁸ בענין זה.

א. נוסף על ההוראה הנלמדת משבת מברכים חודש כסלו מידי שנה בשנה, ישנה גם הוראה הנלמדת מהקביעות המיוחדת דשבת מברכים חודש כסלו בשנה זו, הן בנוגע לפרשת השבוע – פ' חיי שרה, והן בנוגע לקביעות בימי החודש – בכ"ז חשון. הענין המיוחד שאירע בכ"ז חשון – מפורש בקרא¹: "ובחודש השני בשבעה ועשרים יום לחודש יבשה הארץ" – כ"ז חשון (לדעת ר' אליעזר, שזוהי הדעה הא' שהובאה בפרש"י², ומכיון שסדר בתורה הוא גם תורה, מוכח, שדעה זו היא הקרובה יותר לפשוטו של מקרא).

זאת אומרת, שבכ"ז חשון ה' סיום ענין המבול לחלוטין – "יבשה הארץ", "נעשה גריד כהלכתה"³, כלומר, באופן הראוי לישוב בני אדם [משא"כ לפנ"ז – אפילו

(4) שם, יג.
 (5) תניא רפ"ז.
 (6) ראה מכתבי תורה להרגצ'ובי מכתב צט – הובא בכללי התנומה"צ ערך תורה.
 (7) הכוונה לשבעת משה ליתרו שנתבטלה אח"כ (שמות ב, כא. נדרים סה, רע"א. שמו"ר פ"א, לג. פ"ה, ד. פרש"י עה"פ).
 (8) צפע"נ עה"ת שמות שם. מפענצ"פ פ"ה ס"ב. וש"נ.

(1) נח ה, יד.
 (2) שם ז, יא, ח, ה. יג.
 (3) פרש"י עה"פ.

דעריבער דארף מען מכריו זיין צו אלע אידן. ובמיוחד צו תלמידי ישיבת תומכי תמימים. וועלכע די רביים האבן אויפגעהאדעוועט און זיך מוסר נפש געווען און זיי זאלן ארויסגיין אין "מלחמת" בית דוד" צו ברענגען משה צדקנו⁴⁰, און אז זיי זאלן אויסוואקסען זיין עסקני ציבור און שלוחים: ווערט שלוחים און גיט אייגענטום זי וועלט מיט איינשטייט

ואין הדבר תלוי אלא ברצונו⁴¹ – מ'ואל ניט ליגן אין 'פערל-גרויסען אין זיך'. נאר אין 'פערל אויפן האלדו' (כפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר).

ט. ולחציר – בתור מאמר המוסגר:

מ'דארף ניט אנקומען צו קלאַע ראיות או דרך חב"ד ושלוהי חב"ד אין דוקא מתוך אהבת ישראל ובדרכי נועם ובדרכי שלום⁴² – ווייל דאס איז די אצטע מחות סוף חב"ד און ליוכאוויטש – אהבת ישראל ואהדות ישראל.

און אמילו ווען עס וויינען דא אזוינע, וואס טירן זיך שלא כרצוי – זאגט די גמרא⁴³ "יהמו חטאים"⁴⁴ ולא חוטאים ח"ו: חב"ד האט מלחמה מיט עבירות, אבער ניט מיט די חוטאים, אדרבה – מ'איז זיך משתדל זיי מחזיר זיין בתשובה.

זיכער טאר מען ניט געבן א "הכשר" אויף רי הנהגה פון די "חוטאים", און מ'דארף באווארענען און אנדערע זאלן זיך אויב ניט טירן: אבער דאס איז א מלחמה מיט די "חטאים" ניט מיט החוטאים. כדוגמא ווי איינס-ניס-הכשר אויף בשר טריפה, דאס איז אבער א התנגדות צו דעם בשר טריפה, ניט צו דעם קצב.

דערפון האט מען נאך א נקודה הכי עיקריה וועלכע מ'דארף צוגעבן צו דעם "סדר היום" פון דעם כנס השלוחים:

אצטער איז א צייט ווען יעדער שליח קען איינעמען זיין גאנצע שפאט מיט הפצת הצדק והיושר והפצת התורה והיהדות והמעשיות הוצה, בדרכי נועם ובדרכי שלום.

אבער כאמור לעיל, דער סדר בזה דארף זיין – ניט מ'גיט כובש זיין כל העולם כולו, נאר מ'הויבט אן מיט דעם אייגענעם שטאם און די מענטשן וואס וואוינען דארט. און דערפון קומט מען דערנאך צו הצלה כלל ישראל וכל העולם כולו.

יא. ובכל זה קומט צו א תוספות כח אין דעם כנס השלוחים דערפון וואס דאס הויבט זיך אן כשבת זו:

שבת בכלל גיט א כח או די עבודה (פון די שלוחים) זאל אנקומען מחוד ענג, ובאופן פון "כל מלאכתך עשוי".

ובסרט בשבת זה – וואס ווערט געבענשטש פון דעם שבת עטברה. כ"ף חשון, דער יום הולדה פון דעם רבי'ן (מהורש"ב) ג'ע"ב, דער מייסד פון ישיבת תומכי תמימים, און דער נשיא וואס האט אנגעוויבן די עבודה פון ממנה זיין די תלמידי החמימים אלס שלוחים והיילים במלחמת בית דוד, צו מסין זיין די מעשיות הוצה און ברענגען משיח צדקנו. און דער המשך ושלמות בזה – ע"י בנו ממלא מקומו, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

X
X
X
X
סוד
ועל
ועל
ועל
ועל

ועד"ז מובן בנוגע לעניננו - המאורע דסיום המבול בכ"ז חשוון ("יבשה הארץ"), שאין זה סיפור שה' בעבר בלבד, ובמילא "מה דהוה הוה", אלא זהו ענין נצחי (ככל עניני התורה), ולכן, יש ללמוד מזה הוראה בעבודת האדם לקונו כדלקמן.

ב. ענין ה"מבול" יתכן ושייך גם בחייו הפרטיים של האדם - ביחס למצבו הרוחני, כמובן בפשטות, ובפרט ע"פ המבואר בתו"א⁹ בפי' הכתוב¹⁰ "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה גו'", "מים רבים הם כל טרדות הפרנסה והמחשבות שבעניני עוה"ז כו'", וכמבואר בארוכה יותר בהמשך "מים רבים" (תרל"ו) לאדמו"ר מהר"ש¹¹ - שהשנה היא שנת המאה להסתלקותו.

ונקודת הדברים היא - שטרדות הפרנסה הם בדוגמת הענין ד"מים רבים", בדוגמת מי המבול, כלומר, כשם שהמים נידי ואזלי ללא הפסק, כמו כן טרדות הפרנסה והמחשבות בעניני עוה"ז מטרידים את מנוחת האדם ללא הפסק (כי המחשבה אין לה הפסק), עד שלא ישקוט מלחשוב ולהרהר אודות עניני פרנסתו.

דנהא, אע"פ שצריכים לעסוק בעניני הפרנסה ע"פ דרכי הטבע, וכמ"ש¹² "וברך ה' אלקיך בכל אשר תעשה", כלומר, שצריכים לעשות כלי בדרך הטבע להמשכת ברכת ה' - הרי ההתעסקות בפרנסה צריכה להיות בלא לב ולב¹³, בידעו שזהו "כלי"

(9) ר"פ נח.

(10) שה"ש ח, ז.

(11) בתחלתו - פ"ד.

(12) ראה טו, יח. ספרי עה"פ. וראה קונטרס ומעין מאמר יז ואילך. ד"ה וידעת תרנ"ז. ובכ"מ.

(13) ע"פ ל' הכתוב - דה"א יב, לג. וכפי ויק"ר פכ"ה, ב. הובא בפרש"י עה"פ שם.

בלבד, והעיקר הוא המשכת ברכת ה'.

אבל אעפ"כ, רואים בפועל שישנם כאלו שעוסקים בפרנסה באופן שהם **טרודים** ביותר בעניני הפרנסה, ולא מפסיקים לרגע מלחשוב אודות פרנסתם - "מאין יבוא עזרי"¹⁴, כלומר, מהיכן תבוא פרנסתם!

וגם כאשר מביאים לו הוכחה **שיש** לו את פרנסתו בדרך הטבע, והראי' - שהוא כבר לאחר י"ג שנה, ולאחרי "בן עשרים לרדוף"¹⁵, והוא חי וקיים, וא"כ, בהכרח לומר שיש לו את פרנסתו בדרך הטבע, כי חיותו וקיומו אינם באופן נסי, כי אם באופן של התלבשות בדרך הטבע (פרנסה בדרך הטבע) - עדיין הוא מוטרד ומבולבל מטרדות הפרנסה.

וגם כאשר מראים לו שפרנסתו בדרך הטבע היא באופן **בטוח** - אינו מפסיק מלחשוב ולהרהר כיצד להגדיל את פרנסתו ע"י תחבולות שונות ומשונות!

ועד כדי כך שקוע הוא ומוטרד בעניני פרנסתו באופן של "מים רבים", "מי המבול", עד שאפילו באמצע התפילה הרי הוא חושב ומהרהר בעניני פרנסתו; באמצע התפילה, בעמדו לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, הרי הוא חושב אודות "עצים" - **היפך** הסיפור הידוע אודות החסיד שהי' חושב ומהרהר בעניני חסידות באמצע המסחר...!

ג. [.] ועל זה באה ההוראה המיוחדת דכ"ז בחשוון - שאז נסתיים המבול, "יבשה הארץ":

כאשר יהודי נמצא במעמד ומצב של "מבול" ח"ו, כנ"ל בארוכה, ישנה אפשרות

(14) תהלים קכא, א.

(15) אבות פ"ה מ"ב.

איצטער איז א צייט ווען יעדער שליח קען איינעמען זיין גאנצע שטאָט מיט הפצת הצדק והיושר והפצת התורה והיהדות והמעיונות חוצה, בדרכי נועם ובדרכי שלום.

אַבער כאמור לעיל, דער סדר בזה דאַרף זיין - ניט מ'גייט כובש זיין כל העולם כולו, נאָר מ'הויבט אָן מיט דער אייגענער שטאָט און די מענטשן וואָס וואוינען דאָרט. און דערפון קומט מען דערנאָך צו הצלת כלל ישראל וכל העולם כולו.

יא. ובכל זה קומט צו אַ תוספות כח אין דעם כנס השלוחים דערפון וואָס דאָס הויבט זיך אָן בשבת זה:

שבת בכלל גיט אַ כח אז די עבודה (פון די שלוחים) זאָל אַנקומען מתוך עונג, ובאופן פון "כל מלאכתך עשוי".

ובפרט בשבת זה - וואָס ווערט געבענטשט פון דעם שבת שעברה, כ"ף חשוון, דער יום הולדת פון דעם רבי'ן (מהורש"ב) נ"ע, דער מייסד פון ישיבת תומכי תמימים, און דער נשיא וואָס האָט אָנגעהויבן די עבודה פון ממנה זיין די תלמידי התמימים אַלס שלוחים וחיילים במלחמת בית דוד, צו מפיץ זיין די מעיונות חוצה און ברענגען משיח צדקנו, און דער המשך ושלימות בזה - ע"י בנו ממלא מקומו, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

יב. ולסיכום - בנוגע לפועל:

יהי רצון אז דער כנס השלוחים זאָל זיין בהצלחה רבה ומופלגה, און דער כח הציבור זאָל אַריינגעבן כח וחיות צו יעדערען פון די שלוחים בפרט צו אומקערן זיך למקומו און אַראָפברענגען בפועל בקיום שליחותו די נקודות האמורות:

אז איצטער איז אַ צייט צו איינעמען די גאנצע וועלט מיט צדק ויושר און אידישקייט בדרכי נועם ובדרכי שלום. און דער סדר בזה דאַרף זיין - לכל לראש דורך דעם וואָס יעדער שליח פירט דורך שליחותו באַ די תושבים פון זיין שטאָט.

ובמיוחד - דורך אויפבויען (אַדער מרחיב זיין) אַ "בית חב"ד" במקומו*, אַ בית תורה תפלה וצדקה, כמדובר **כמה פעמים** לאחרונה.

(* רמז לזה בפרשתנו (כה, סז ובפרש"י) "ויביאה יצחק האהלה שרה אמו", "ויביאה האהלה והרי היא שרה אמו, כלומר ונעשית דוגמת שרה אמו שכל זמן ששרה קיימת הי' נר דלוק מערב שבת לערב שבת וברכה מצוי' בעיניה וענו קשור על האהל ומשמתה פסקו וכשבאת רבקה חזרו", ומשום זה "ויקח את רבקה ותהי לו לאשה".

ומזה נראית המעלה אפילו **בחינוש פעולה** ב"אהלה שרה אמו" (בלא הקמה חדשה) ע"י רבקה - ע"ד הרחבת "בית חב"ד", עאכ"כ הקמת "בית חב"ד" חדש.

מוקדש לעילוי נשמת ינון ע"ה בן - יבלחט"א - אברהם אלעל - נפטר ביום כ"ט ניסן ה'תשס"א יה"ד שתיקף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

נקודה עיקרית שיש להוסיף ב"בסדר היום" דכינוס השלוחים

בקשר עם כינוס השלוחים העולמי שמתחיל בשבת זו ב"בית משיח" - 770, הבאנו (בע' 14-15) ב' צילומים מיוחדים (מוקטנים) מעלה ההגה הראשונה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו, ז"ך מרחשון, ה'תשמ"ז (כקביעות שנה זו) (נדפס בלקו"ש חכ"ה עמוד 336 סוף אות יו"ד ואילך, ובתרגום חפשי ללה"ק ב'התוועדות' תשמ"ז ח"א ע' 547)

להלן פענוח הצילום (הכתי"ק בא בהדגשה):

דעריבער דארף מען מכריז זיין צו אלע אידן, ובמיוחד צו תלמידי ישיבת תומכי תמימים, וועלכע די רביים האָבן אויפגעהאָדעוועט (און זיך מוסר נפש געווען אויף דעם) אז זיי זאלן אַרויסגיין אין "מלחמת בית דוד" צו ברענגען משיח צדקנו, און אז זיי זאלן אויסוואַקסן צו זיין עסקני ציבור און שלוחים: ווערט שלוחים און גייט אַיינעמען די וועלט מיט אַידישקייט!

ואין הדבר תלוי אלא ברצון - מ'זאל ניט ליגן אין "פערל גרויפן אין יוד", נאָר אין "פערל אויפן האַלדז" (כפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר).

ט. ולהעיר - בתור מאמר המוסגר:

מ'דארף ניט אַנקומען צו ראיות אַז דרך חב"ד ושלוחי חב"ד איז דוקא מתוך אהבת ישראל ובדרכי נועם ובדרכי שלום - ווייל דאָס איז די מהות פון חב"ד און ליובאוויטש - אהבת ישראל ואחדות ישראל.

און אפילו ווען עס זיינען דאָ אַזוינע אידן וואָס פירן זיך ח"ו שלא כרצוי - זאָגט די גמרא "יתמו חטאים" ולא חוטאים ח"ו: חב"ד האָט מלחמה מיט עבירות, אָבער ניט מיט די חוטאים, אדרבה - מ'איז זיך משתדל זיי מחזיר זיין בתשובה.

זיכער טאָר מען ניט געבן אַ "הכשר" אויף די הנהגה פון די "חוטאים", און מ'דארף באַוואַרענען אַז אַנדערע זאלן זיך אַזוי ניט פירן; אָבער דאָס איז אַ מלחמה מיט די "חוטאים" ניט מיט די "חוטאים". בדוגמא ווי אסור וחה"ש [= וחילול ה'] וכו' געבן אַ הכשר אויף בשר טריפה, דאָס איז אָבער אַ התנגדות צו דעם בשר טריפה, ניט צו דעם קאַב.

י. דערפון האָט מען נאָך אַ נקודה הכי עיקרית וועלכע מ'דארף צוגעבן צו דעם "סדר היום" פון דעם כנס השלוחים:

שיפול ביאוש, באמרו שזהו דבר אבוד שאינו ניתן לתיקון. או לאידך גיסא - מכיון ש"עבר ושנה בה, הותרה לו"¹⁶!

[ואע"פ שמ"ש "הותרה לו" הרי זה רק הקס"ד בגמרא, ואילו מסקנת הגמרא היא ש"נעשית לו כהיתור" (בכ"ף הדמיון) - טוען הוא שאינו "למדן" גדול עד כדי כך שילמד גם את מסקנת הגמרא, די לו בלימוד הקס"ד שבגמרא! וכמובן בפשטות שגם הקס"ד שבגמרא יש לו נתינת מקום (דפשיטא שהגמרא לא תביא קס"ד של "טפשים" ח"ו), ויתירה מזו: גם הקס"ד שבגמרא נאמר למשה בסיני ע"י הקב"ה - באופן של קס"ד עכ"פ].

הנה על זה אומרים לו - שבזמנו של נח ה' מעמד ומצב של "מבול" בעולם כולו, ומבול זה נמשך "שנה תמימה", בתוספת י"א הימים שהחמה יתירה על הלבנה, כלומר, לא רק שנת הלבנה, אלא גם שנת החמה, ואע"פ כ, כאשר הגיע התאריך דכ"ז חשוון - אזי נסתיים ענין המבול לחלוטין, עד ש"יבשה הארץ".

ועד"ז מובן בנוגע למצב של "מבול" במובן הרוחני (כנ"ל) - שלמרות שהוא נמצא כבר במצב זה משך זמן רב, "שנה תמימה", הן שנת הלבנה והן שנת החמה, וא"כ אין לך "עבר ושנה בה" גדול מזה - אע"פ כ, בכחו ויכלתו לצאת מהמצב של "מבול" - "דאלאי גלות", "דאלאי מבול"! והנתינת כח המיוחדת לזה היא בכ"ז חשוון, שאז "יבשה הארץ" (סיום המבול). ולאחרי זה מתחיל סדר חדש בכללות עבודתו.

ד. נוסף על ההוראה דלעיל ביחס לקצה הכי תחתון (מצב של "מבול" במשך שנה

תמימה), ישנה הוראה נוספת ביחס לקצה הכי עליון (כדלקמן), הוראה הנלמדת מהציווי "צא מן התיבה" (שנאמר בכ"ז חשוון, מיד כאשר "יבשה הארץ"):

מבואר בחסידות בכ"מ¹⁷ (ובפרט במאמרי אדמו"ר מהר"ש¹⁸ - שהשנה היא שנת המאה להסתלקותו) שהמעמד ומצב שהי' בתיבת נח הוא "מעין" המעמד ומצב דלעתיד לבוא - כי במשך כל הזמן שהי' נח בתיבה לא הי' צריך לעסוק בחרישה וזריעה (ושאר המלאכות ד"סידורא דפת"¹⁹), מפני שכל צרכיו היו מן המוכן (וטירחתו היחידה הייתה להגיש לבעלי-חיים שבתביה את מזונותיהם בזמן המתאים). ועד כדי כך - שבתביבת נח הי' הענין ד"וגר זאב עם כבש גו"²⁰ כפשוטו (כפי שנתבאר גם בהתוועדות שלפנ"ז²¹).

והנה, יש מי שטוען שהוא נמצא במעמד ומצב דתיבת נח: הוא חסיד ש"מונח" בעניני השכלה שבתורת החסידות, ואין לו עסק כלל עם ענינים של "חוצה" - הוא נמצא ב"תיבת נח", "מעין" המעמד ומצב שהי' בביאת משיח צדקנו²²! וא"כ, לשם מה עליו לעסוק בהפצת המעיינות חוצה כדי שע"ז יבוא משיח צדקנו ואז ילמדו תורתו של משיח - הוא עוסק כבר עכשיו בלימוד תורתו של נשיא דורנו!

17 מאמרי אדה"ז - אתהלך לאנזיא ע' נז ואילך. אוה"ת נח (כרך ג') תרכח, א. תרסט, א ואילך. ועוד.
18 המשך מים רבים תרל"ו פפ"ב (עה פה). המשך וככה תרל"ז פצה" וואילך (אם קנב ואילך)
19 שבת עד, ב.
20 ישע"י יא, ו.
21 שיחת ש"פ נח ס"ז.

22 בהנחה אחרת (שי"ל ע"י "ועד הנחות התמימים" ס"ז) נכתב: "ביי אים איז דאָס משיח'ס צייטן, און אפשר איז טאָקע אַזוי".

16 יומא פ, ב.

וכאשר אומרים לו שאינו יכול להסתפק בעבודתו עם עצמו, אלא לפעול גם בחלקו בעולם - טוען הוא שיש לו ב"תיבת נח" את כל העולם כולו: "מכל החי מכל בשר", "מכל רמש האדמה", אפילו נחשים ועקרבים כו', וא"כ לשם מה עליו לצאת מן התיבה כדי לפעול בעולם, בה בשעה שיש לו את כל העולם כולו עמו בתיבה?²³

הנה על-זה באה ההוראה מהציווי ד"צא מן התיבה" - כלומר, שהכוונה היא לצאת מן התיבה ולפעול בעולם כפי שהוא מחוץ לתיבה, בהיותו במעמד ומצב דתחתון שאין למטה ממנו.

וזהו כללות הציווי "צא מן התיבה" - שנח נצטווה לצאת מן התיבה ולעסוק בישויו של עולם, "ויטע כרם"²⁴, וכיו"ב, כלומר, לעסוק עם העולם כפי שהוא נמצא במעמד ומצב ירוד כו', ועד להגשמה שנפעלה בעולם עי"ז שלאחרי המבול הותר לאכול בשר כו'²⁵ (כמדובר פעם בארוכה²⁶) - ובמעמד ומצב זה צריכים לעסוק בביורו העולם.

ויתירה מזו: הציווי ד"צא מן התיבה" הי' לא רק ביחס לנח ובניו ונשותיהם, "אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך", אלא גם ביחס לכל בעלי-החיים שהיו עמו בתיבה, "כל החי אשר אתך מכל בשר . . . ובכל הרמש . . . הוצא אתך". ולכאורה אינו מובן: בשלמא יציאתו של נח מן התיבה תכליתה

ומטרתה לפעול גם בעולם כפי שהוא מחוץ לתיבה, וכדי שיהי' לו סיוע בעבודתו, הרי הוא לוקח עמו גם את אשתו ובניו ונשי בניו, אבל לשם מה להוציא את כל בעלי-החיים מן התיבה, כולל נחשים ועקרבים - הרי בצאתם מן התיבה יכולים הם לגרום נזק כו', כפי שרואים מה שקרה אמנם בפועל עי"ז שהוציאו את הנחשים והעקרבים מן התיבה, וא"כ, מהי התכלית בדבר?! - אלא ודאי עיקר הכוונה היא לפעול בעולם כפי שהוא במעמד ומצב ירוד ביותר (שיש בו נחשים ועקרבים המזיקים כו'), תחתון שאין למטה ממנו, ודוקא שם עושים דירה לו ית'.

ה. והנה, ע"י היציאה מן התיבה נפעל הענין ד"עולם חדש ראה"²⁷ - לא רק ביחס למעמד ומצב העולם כפי שהי' קודם המבול, אלא אפילו ביחס למעמד ומצב העולם כפי שהי' בתיבת נח:

תיבת נח הייתה מוגבלת ומצומצמת בגודלה - "שלוש מאות אמה אורך התיבה חמישים אמה רחבה ושלושים אמה קומתה"²⁸, ותו לא. וע"י היציאה מן התיבה נפעל ענין של הרחבה, באופן ד"פרצת"²⁹.

ויתירה מזו: ע"י היציאה מן התיבה נפעל (לא רק ענין של הרחבה במדה וגבול, אלא) גם הרחבה באופן של בלי גבול - כפי שהדבר מתבטא בציווי ד"פרו רבו ומלאו את הארץ"³⁰ שהי' לאחרי היציאה מן התיבה (משא"כ בהיותם בתיבה שאז נאסרו בתשמיש³¹ כו'), מכיון שכללות הענין

23) בהנחה אחרת (שי"ל ע"י "ועד הנחות המתימים" ס"ז) נכתב: יכולים לחשוב שתיבה יש כבר את משיח ונמצאים בימות המשיח, ויתכן שזו אמנם המציאות (תרגום חפשי).

24) נח ט, כ. 25) שם, ג. 26) ראה לקו"ש ח"כ ע' 7 ואילך. 27) ב"ר פ"ל, ח. 28) נח ו, טו. 29) ויצא כח, יד. 30) נח ט, א. 31) פרש"י עה"פ נח ו, יח.

ב"ה, כ"ד אלול, ה'תשס"א
ברוקלין, נ.י.

לכבוד

הגב' גאולה חיי"ל כהן, ה"כ

ברכה ושלום:

מאשר אני קבלת מכתבה כי"ה מנחם-אב, שהגיעני באיחור זמן רב.

ואתחיל בפירוש - ההצעה שאשפיע על הכתמים לקולי להתיישב במקומות המפורטת אולם בטכתיבה.

ומהקדם להבא לידי, מוכרחני להשיגוש, כי פניתי וכיו"ב לכולה להיות משפחות על הקוה חוקה שהתחייבות תהי' בת-קיימא, ולא כהכללה פוליטית ולשם ריווח בהתעוררות דעת הצבור גם כאם, אחר זמן לא ארוך, יחולקו המתיישבים. שהרי אין עניני פוליטיקה, כפי אם בהלכה.

ולפי השיטה של אלה שהיתה ויש להם השפעה בעניינים כאלה במשך כל השלשים ושתים שנה, נוכחהי לרעת שהיא בכיוון אחד: ענין של ויתור ונסיגה וכו'. והאחרון הגדול - החזרת מקורות הנפש שהיו מספקים יותר ממחצית, ויש אומרים 3/4, של הצורך בארצנו להנהלת המשק ולצורך ההגנה והקזירו אותם בפועל, וללא כל הגובה ראוי לשמה-מחושבו ארצנו, למרות שכאו"א יודע שזהו הנשק הכי פעיל וחיוני לבטחון הארץ וגם לקיום הכלכלי שלה. ואין להאריך בדבר המובן. ולגבי זה, כפי נחשב פילוסוף ציוני מתיישבים מקדם אחד ושנים ואפילו יותר. ובפרט אשר הלחץ מבחוץ הולך ומתגבר וכו'. ידעתי שפר 400 גר דפולוניא, ה"ב"ג 555 גר צרפת, צרפת, אסטרונומי

Handwritten signature/initials

וכאמור, לומר בגלוי שיתיישבו ולרמוז להמתיישבים שזהו בתור הפגנה מובנת - אין זה מהיריבים שמשתמש אני בהם.

וזהו הטעם הראשונה שאני מגלה טעם הנהגתי בענין האמור, והסיבה מובנת, בכדי שלא להתליש את אלה שיש להם אמונה שיהי' שינוי עקרי, ובקרב, בשיטת היחס של הקובעים ההנהגה בארצנו כלפי הלחץ מבחוץ, וכן שלא להתליש את אלה שענינם הוא גם הפגנה גרידא, שבנוגע לכמה מהם הרי לא רק "כוונתם רצויה", אלא גם המעשה שלהם רצויה. ועליו להתליש טאט כדאי לפרטם אפילו בין החברים רצויה שלה עמדתו וסעמי ונימוקי שלא לנצל השפעתו להתיישבות האמורה מפני הטיבות האמורות.

ונסיימים בטוב בענין שהזמן גרמא - איהולי כתיבה והתימה טובה לשנה טובה ומתוקה, ושהנביל השפעתה במילואה לטובת שלימות הארץ וביחד עם זה לטובת שלימות העם ושלימות התורה, אשר כולם הלויים זה בזה. ובמה מובן ה"רמז" שלי בנוגע לשלימות הארץ העם והתורה - תיקון החוק האומלל הידוע על ידי גיסותו "גיר כהלכה", אשר לתמהוני הכי גדול הגיעות שמועה מוזרה בנוגע לעמדתה בזה.

בכבוד ובברכה
Handwritten signature

וכל המפלגות עברו ל"סדר היום"!

בקשר עם המאורעות לאחרונה באה"ק, אנו מביאים (בעמוד הבא) לראשונה **צילום מלא** מאגרת נדירה ביותר שכתב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לפני למעלה מ-22 שנה (!) לח"כ (דאז) הגב' גאולה תחי' כהן - במענה לבקשתה שהרבי ישפיע על הנשמעים לקולו להתיישב בשטחי יהודה ושומרון כו' (אגרת זו לא נדפסה עדיין, מלבד חלק ממנה שהובא בעבר בקונטרס זה)

כ"ד אלול, ה'תשמ"א. ברוקלין, נ. י.

לכבוד הגב' גאולה תחי' כהן, ה"כ

ברכה ושלום:

מאשר אני קבלת מכתבה מי"ח מנחם-אב, שהגיעני באיחור זמן רב. ואתחיל בסיומו - ההצעה שאשפיע על הנשמעים לקולי להתיישב במקומות שמפרטת אותם במכתבה.

ובהקדם להבא לקמן, מוכרחני להדגיש, כי פנייתי וכיו"ב אפשריות כשיכולות להיות מיוסדות על תקודה חזקה שההתיישבות תהי' בת-קיימא, ולא כתכלית פוליטית ולשם ריווח בהתעוררות דעת הצבור גם באם, אחרי זמן לא ארוך, יסולקו המתיישבים. שהרי אין עניני בפוליטיקה, כי אם בהלכה.

ולפי השיטה של אלה שהיתה ויש להם השפעה בענינים כאלה במשך כל השלשים ושתים שנה, נוכחתי לדעת שהיא בכיוון אחד: ענין של ויתור ונסיגה וכו'. והאחרון הגדיל - החזרת מקורות הנפט שהיו מספקים יותר ממחצית, ויש אומרים 3/4 של הצורך בארצנו להנהלת המשק ולצורך ההגנה; והחזירו אותם בפועל, וללא כל תגובה ראוי' לשמה - מתושבי ארצנו, למרות שכאו"א יודע שזהו הנשק הכי פעיל וחיוני לבטחון הארץ וגם לקיום הכלכלה שלה. ואין להאריך בדבר המובן. ולגבי זה, במה נחשב בעיניהם סילוק מתיישבים ממקום אחד ושנים ואפילו יותר. ובפרט אשר הלחץ מבוהץ הולך ומתגבר וכו'. ובפרט שכבר עשו זה בפועל, שניצלו ה"צה"ל" ע"ז*, וכל המפלגות עברו ל"סדר היום"!

וכאמור, לומר בגלוי שיתיישבו ולרמוז להמתיישבים שזהו בתור הפגנה זמנית - אין זה מהדרכים שמשתמש אני בהם.

זוהי הפעם הראשונה שאני מגלה טעם הנהגתי בענין האמור, והסיבה מובנת, בכדי שלא להחליש את אלה שיש להם אמונה שיהי' שינוי עקרי, ובקרוב, בשיטת היחס של

המשך האגרת בסוף ע' 15

(* הכוונה לפינוי המתיישבים מחבל ימית שבסיני, זמן לא רב לפני-כן. המו"ל.

ד"פרו ורבו" קשור עם כח הא"ס המשכת הבלי גבול³².

וענין זה קשור גם עם הקרבנות שהקריב נח אחרי יציאתו מן התיבה - כי כתוצאה מזה ש"זירח ה' את ריח הניחוח"³³ נפעל ענין השבועה ("לא אוסיף גו' לא אוסיף"³³, "כפל הדבר לשבועה"³⁴) אודות קיום העולם באופן ד"לא ישבותו"³⁵, ומבואר בחסידות בכ"מ³⁶ שהענין ד"לא ישבותו" מורה על גילוי הבחי' ד"לא שניתי" - ענין הנצחיות ובלי גבול.

וע"י כללות העבודה דבירור עניני העולם - באופן ד"צא מן התיבה" דוקא - פועלים את הענין ד"אלה תולדות פרץ"³⁷ ("זפרצת"), באופן נעלה יותר מאשר "אלה תולדות השמים והארץ"³⁸ (שגם שם נאמר "תולדות מלא") - מכיון ש"אלה תולדות פרץ" מורה על ענין של "זפרצת", באופן של בלי גבול.

ו. והנה, ב' ההוראות הנלמדות מהקביעות

(32) ראה בארוכה ד"ה שמח תשמח תרנ"ז.

(33) נח ח, כא.

(34) פרש"י עה"פ.

(35) שם, כד.

(36) ראה רד"ה החודש תרס"ו (המשך תרס"ו ע' קנו), תרע"ח (סה"מ תרע"ח ע' רעה).

(37) רות ז, יח. כב.

(38) בראשית ב, ד.

דשבת מברכים כסלו בכ"ז חשון - הנם באופן דמן הקצה אל הקצה: ההוראה מסיום מצב המבול (יבשה הארץ") מתייחסת לאלו הנמצאים במצב של "מבול" - קצה התחתון. וההוראה ד"צא מן התיבה" מתייחסת לאלו הנמצאים במעמד ומצב בדוגמת "תיבת נח" - קצה העליון.

ויש לומר שנוסף לזה שב' הוראות הנ"ל שייכות לב' סוגים נפרדים בבנ"י, שייכות ב' הוראות הנ"ל בעבודת כאו"א מישראל:

יודע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר שאסור לדבר "לשון הרע" אפילו על עצמו, ואדרבה: יהודי צריך להכיר ולדעת (גם) את מעלותיו. ועפ"ז מובן שאצל כאו"א מישראל שייך המעמד ומצב הכי נעלה - "תיבת נח", כי בכל מעמד ומצב שהוא נמצא, הרי בודאי ישנם רגעים מסויימים שבהם נמצא הוא במעמד ומצב נעלה ביותר - בדוגמת "תיבת נח".

ועד"ז לאידך - גם כאשר יהודי נמצא במעמד ומצב נעלה ביותר, הרי "ידע איניש בנפשי" שישנם רגעים מסויימים שבהם נמצא הוא במצב של "מבול" - לפי ערך וביחס לגודל מעלתו.

וכאמור לעיל - בכ"ז חשון ישנה נתינת כח מיוחדת בנוגע לב' הוראות הנ"ל, הן הענין ד"יבשה הארץ" (סיום המבול), והן הענין ד"צא מן התיבה".

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יוסף ארי' לב בן משה באר ע"ה

ולעילוי נשמת אשתו מרת חשא בת נטע אורי ע"ה זיסק

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים העיוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות כל משפחת זיסק שיחיו - לברכות עד בלי די

לצאת בהכרזה לכל השלוחים

[. .] מאחר שהשלוחים עומדים כבר מזמן לאחר מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ומזמן לאחר אמצע עבודת השליחות, עד שכבר סיימו את השליחות (כהודעת נשיא דורנו הנ"ל), ואף-על-פי-כן עדיין לא באה בפועל ממש הגאולה האמיתית והשלימה – צריך לומר, שעדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל.

והוא: על-פי הידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל"⁶, 'א' הראוי מצדקתו להיות גואל, וכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו"⁷, ועל-פי הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, השליח היחיד שבדורנו, והמשיח היחיד שבדורנו, שכבר סיימו את הכל – הרי מובן, שמתחיל להתקיים ה"שלח נא ביד תשלח", השליחות של כ"ק מו"ח אדמו"ר. ומזה מובן, שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות הוא – **לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש**, כדי שהוא יוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל ישראל מהגלות!

דבר זה עומד בהדגשה יתירה בשבת פרשת חיי-שרה (שבו מתקיים כינוס השלוחים) שבה קראו אודות שליחות ששלח אברהם את אליעזר לנישואי יצחק ורבקה, שזה נותן כוח על כל עניני השליחות, ובמיוחד – שלימות ענין השליחות של משיח צדקנו.

ונוסף לזה זהו שבת מברכים חודש כסלו [ובשנה זו – שני ימים ראש-חודש], חודש **הגאולה**, וחודש מתן-תורה דפנימיות התורה⁸, החודש השלישי בימי הגשמים [כנגד החודש השלישי בימי הקיץ (חודש סיון) – החודש של מתן-תורה הנגלית⁸]. ולהוסיף, שגשמים קשורים גם הם לשליחותו של משיח – מלמטה למעלה (על-דרך לבנה), "זאד יעלה מן הארץ"⁹, שדוקא "מן הארץ" (ב"ו), נשמה **בגוף**, נעשה מהחומריות גשמיות, ומהגשמיות נעשה "אד" (יסוד האוויר, היסוד הדק ביותר), שהוא "יעלה" למעלה מעלה, עוד יותר למעלה מ"זרוח אלקים מרחפת על פני המים", "זה רוחו של מלך המשיח"¹⁰ – מאחר שנפעל התחי' בתור נשמתו דכ"ק מו"ח אדמו"ר בפועל ממש, כנשמה בגוף (ולא רק כפי שהוא "רוח . . . מרחפת על פני המים").

מזה באה ההוראה בפועל שצריך להוציא בעומדנו עתה בהתחלה ובפתיחה של "כינוס השלוחים העולמי": לכל לראש – צריך לצאת בהכרזה ובהודעה לכל השלוחים, שעבודת השליחות עכשיו ושל כל יהודי מתבטאת ("באשטייט") בה – שיקבלו את פני משיח צדקנו. כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, צריכים להיות חזורים בנקודה זו – כיצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו. (משיחות ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו ה'תשנ"ב - מוגה, תרגום מאידית (הוגה ותוקן מחדש ע"י))

(6) פי' הברטנורא למגילת רות.
 (7) ראה שו"ת חת"ס חו"מ (ח"ו) בסופו (סצ"ח). וראה
 שד"ח פאת השדה מע' האלף כלל ע'. ועוד.
 (8) ראה לקוטי לוי"צ אגרות-קודש ע' רה. ריו.
 (9) בראשית ב, ו.
 (10) בראשית א, ב. ובב"ר פ"ב, ד. פ"ח, א.

כל אחת מהנשים צדקניות שבדורנו היא "בתה של שרה"

. . ענין השליחות – עם היות ששייך לכאו"א מישראל, שנשמתו ירדה מאיגרה רמה לבירא עמיקתא כדי למלא שליחותו של הקב"ה לעשות לו ית' דירה בתחתונים, מודגש הדבר **וביותר** אצל אלה שנבחרו – בהשגחה פרטית – להיות "שלוחים" של נשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, למלא את השליחות שהוטלה עליו, לעסוק בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה "בכל מדינות המלך", "שבע² ועשרים ומאה מדינה"³, "הקרובים והרחוקים".

- (1) וע"ד החילוק בהדגשת תוכנה של מצוה פרטית בעת קיומה בפועל – לגבי התכללותה בקיום מצוה אחרת.
- (2) אסתר א, א. שם ט, ל.
- (3) להעיר ממאמר "אסתר" (אסתר"ד ספ"א) "מה זכתה אסתר למלוך על שבע ועשרים ומאה מדינה, אלא כך אמר הקב"ה, תבא אסתר בתה של שרה שחיתה שבע ועשרים ומאת שנה, ותמלוך על שבע ועשרים ומאה מדינה", היינו, שהעילוי דקכ"ז שנות חיי' של שרה ש"מלך שוין לטובה" (פרשי"ר"פ חיי שרה), פועל ונמשך – ע"י עבודתה ופעולתה של "אסתר בתה של שרה" – בכל קכ"ז מדינה זמלכות אחשוורוש, כל העולם כולו (שהרי אחשוורוש ה' מושל בלילה), אשר בתחלתו ומצ"ע "הוא אחשוורוש, הוא ברשעו מתחילתו ועד סופו", להיפך מ"אברם הוא אברהם, הוא בצדקו מתחלתו ועד סופו" (מגילה יא, א).

(* ועד"ז בנוגע לכל נשים צדקניות שבישראל - שכל אחת מהן היא "בתה של שרה". ובפרט נשים צדקניות שבדורנו, אשר, בזכותן עתידים להגאל בגאולה האמיתית והשלימה (לאחריי ובסמיכות לגאולת פורים, "מיסמך גאולה לגאולה"), "כימי צאתך מארץ מצרים", ש"בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים" (סוטה יא, ב), ודוגמתו בדורנו זה - הגלגול הזהיר שיצא ממצרים (לקי"ת וסח"ל (להאריז"ל) עה"פ שנות ג, ד).
 (משיחות ש"פ ויק"פ, פ' פרה, מבה"ח ניסן ה'תשמ"ח - מוגה)

המדור מוקדש לע"ג האשה מרת **רבקה** בת הרה"ח ר' **צבי** ע"ה – נלב"ע ביום כ"ט תמוז ה'תשס"ב יה"ד שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש נדבת בני: הרה"ח ר' **שמואל** שי' והרה"ח ר' **יעקב** שי' **שפריצער**